

සාමාන්‍ය සමයේ සයවන ඉරැදින නෙවන වසර

(පළමු කියවීම)

පෙරමිඳා දිවැසිවරයාගේ පොතින් උපුටා ගත් කොටසකි

පෙරමිඳා 17 : 5-8

("මිනිසුන් කෙරෙහි පමණක් විශ්වාසය තබන්නා ශාප ලද්දෙකි. සමිඳුන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන්නා ආසිරි ලද්දෙකි")

සමිඳුණෝ මෙසේ වදාරන සේක: "මිනිසුන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන, මැරෙනසුලු සිරුර ශක්තිය කරගෙන, සමිඳුන් කෙරෙන් හැරී ඉවත් ව යන මිනිසා සාප ලද්දෙකි. ඔහු පාඨකරයෙහි ඇති වියළි පඳුරකට සමාන වේ. යහපත පැමිණි විට එය ඔහුට නොපෙනේ. පාඨකරයෙහි වියළි තැන්හි, මිනිසුන් නොගැවසෙන ලුණු බිම්වල ඔහු වාසය

කරයි. සමිඳුන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන, සමිඳුන් තරයේ විශ්වාස කරන මිනිසා භාග්‍යවත්තයෙකි. ඔහු, ගං ඉවුරේ සිටුවා ඇති, ගඟට ම මුල් ඇද ඇති, ගිම්හානයට කිසි බියක් නැති, කොළ පරවී යාමක් නැති, නියං කාලය ගැන කරදරයක් නැති, නොනැවතී දිගට ම පලදාව ඇති ගසක් හා සමාන වේ.

දේව චුචනය මෙසේ ය

(පිළිතුරු 8)

(පිළිතුරු ගීය)

ගීතාවලිය 1 : 1-4, 6

ඔබගේ පිළිතුර : සම්ඳුන් කෙරෙහි විශ්වාස කරන තැනැත්තෝ ආසිරි ලද්දෙකි

ගීය : දුදන්නන්ගේ උපදෙස් අනුව නොයන, පව්කරුවන්ගේ මඟ නොයන, දෙවිඳුන් ගරහන්නන් ඇසුරු නොකරන, සම්ඳුන්ගේ විනයෙහි ප්‍රීතිප්‍රමුදිත වන, දිවා රෑ එය භාවනා කරන මිනිසා භාග්‍යවන්තයෙක් වන්නේ ය. ★
ඇළඳොළ අද්දර සිටුවා ඇති, නියම කලට පල දරන, කොළ පරවී නොයන ගසකට ඔහු සමාන ය; ඔහු කරන සෑම දේ සරු සාර වේ. ★

පවිටු දැනෝ එසේ නොවෙති; ඔවුහු සුළඟේ ගසාගෙන යන බොල් හා සමාන වන්නෝ ය. දමිටුවන් හට සම්ඳුණෝ සරණ වන සේක. පවිටුවන්ගේ මාර්ගය විනාශයට යන්නේ ය. ★

(දෙවන කියවීම)

පාවුලුතුමා කොරින්තිවරුන්ට ලියූ පළමු හසුනින් කොටසකි

1 කොරින්ති 15 : 12, 16-20

(“ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ මළවුන්ගෙන් උත්ථාන කරනු නොලැබූ සේක් නම් ඔබේ විශ්වාසය නිරර්ථක ය”)

අප දේශනා කරන්නේ ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ මළවුන්ගෙන් උත්ථාන කරනු ලැබූ බව නම්, මළවුන්ගෙන් උත්ථාන වීමක් නැතැයි ඔබගෙන් සමහරෙකු කියන්නේ කෙසේ ද? මන්ද, මළවුන් උත්ථාන කරනු ලැබීමක් නැත්නම්, ක්‍රිස්තුන් වහන්සේත් උත්ථාන කරනු නොලැබූ සේක. ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ උත්ථාන කරනු නොලැබූ සේක් නම් ඔබගේ විශ්වාසය නිරර්ථක ය; ඔබ තවමත් පාපයෙහි ඇලී ගැලී සිටින්නහු ය. එපමණක්

ද නොව, ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ විශ්වාස කරගෙන මියගිය අය ද සදහට ම විනාශ වී ඇත. ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ තුළ අපේ බලාපොරොත්තුව මේ ජීවිතයට පමණක් සීමා වූවක් නම්, අපි සියල්ලන්ට ම වඩා අවාසනාවන්තයෝ වෙමු. එහෙත් සැබැවින් ම ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ මළවුන්ගෙන් උත්ථාන වී සිටින සේක් ම ය. මෙය සැතපුණු සියල්ලන්ගේ නැඹුල් ඵලය වේ.

දේව වචනය මෙසේ ය

ආලේඛයියා! ආලේඛයියා!

“ස්වර්ගයෙන් පහළ වන ජීවනදායක ආහාරය මම ය. යමෙක් මේ ආහාරය අනුභව කළොත්, ඔහු සදහට ම ජීවත් වන්නේ ය. මා විසින් දෙනු ලබන ඒ ආහාරය මාගේ මාංසය වේ. මා එය දෙන්නේ ලෝකයාගේ ජීවනය පිණිස ය”යි වදාළ සේක.

ආලේඛයියා!

(සුවිශේෂය)

ලුක්කුමාගේ ශුද්ධවූ සුවිශේෂයෙන් උපුටා ගත් කොටසකි

ලුක් 6 : 17, 20-26

("දිළිඳු වූ ඔබ භාග්‍යවන්ත ය. ධනවත් වූ ඔබට වන විපතක මහත")

පේසුස් වහන්සේ ඔවුන් සමග කන්දෙන් බැස අවුත් තැනිතලා බිමක නැවතුන සේක; උන්වහන්සේගේ ගෝලයන්ගෙන් මහා සමූහයක් ද, මුළු ජුදයෙන් හා ජෙරුසලෙමෙනුත්, තීර් සහ සිදෝනයෙහි මුහුදුකරයෙනුත් උන්වහන්සේගේ දේශනා අසන්නට හා සිය ලෙඩ රෝග සුව කරවා ගන්නට ආ බොහෝ දෙනෙක් ද එහි වූ හ. එකල උන්වහන්සේ සිය ගෝලයන් දෙස බලා මෙසේ කී සේක: "දිළිඳු වූ ඔබ භාග්‍යවන්තයෝ ය; මන්ද, දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය ඔබගේ ය. දුන් සාගිතිව සිටින ඔබ භාග්‍යවන්තයෝ ය; මන්ද,

ඔබ තෘප්තිමත් වනු ඇත. දුන් කඳුළු හෙළන ඔබ භාග්‍යවන්තයෝ ය; මන්ද, ඔබ සිනාසෙනු ඇත. මනුෂ්‍ය-පුත්‍රයාණන් නිසා මිනිසුන් ඔබට වෛර බැඳ, ඔබ ප්‍රතික්ෂේප කොට, ඔබට නින්දා කොට, ඔබේ නාමය හෙළා දකින කල ඔබ භාග්‍යවන්තයෝ ය. ඒ දවස්වල දී ප්‍රීති ප්‍රමෝද වන්න, ප්‍රීතියෙන් නටන්න; මක්නිසා ද යත්, ස්වර්ගයෙහි ඔබගේ ඵල විපාක ඉමහත් වනු ඇත; ඔවුන්ගේ පියවරු දිවැසිවරයන්ට ද එසේ ම කළහ. අහෝ, ධනවත් ඔබට වන විපතක මහත! ඔබේ සැපවත් ජීවිතය ඔබ විඳ හමාර ය. අහෝ, දුන් පුෂ්ටිමත් ව සිටින

ඔබට වන විපතක මහත! ඔබට, සාගිනි ඇති වනු ඇත. අහෝ දැන් සිනාසෙන ඔබට වන විපතක මහත! ඔබ හඬා වැලපෙනු ඇත. අහෝ, මිනිසුන්

ඔබ පසසන විට ඔබට වන විපතක මහත! ඔවුන්ගේ පියවරුන් බොරු දිවැසිවරයන්ටත් කෙළේ එය ම ය.”

ස්වාමීන් වහන්සේගේ සුඛාරංචිය මෙසේ ය